

Ha osztrák most ős Kismarton?
 Ha a bajtárs tört bajlársra
 S jelentkezett osztozásra?
 A megcsaltak mást mégse várnak:
 Igazságot! Magyarországnak!

Gyököcssy Endre.

Vizsgai költemények

(Évzáró ünnepélyre.)

Vizsgai megnyitó

Először is hálás szívvel	Nem hallottunk jaj, de sokról,
Köszöntöm a vendégeket,	Egyszeregyről, s a számokról,
Hogy a mi aratásunkon	S ha ma mégis tudni fogunk
Ily szép számmal megjelentek.	Mindezekről s beszámolunk:

Mert tíz hónap friss munkája	Ezt mi mind annak köszönjük,
Annak a megmondhatója:	Hogy a mi áldott kertészünk:
Hogy mi mindent is tanultunk,	Jó tanítónk vettegette
Ez csak kóstoló lesz itt ma!	A magot elméinkbe el.

Mert az év elején, bizony	De lelkünket is ápolta,
Alig tudtunk írni nagyon	Istennek tetsző dolgokra,
S azt se tudtuk, mi fán terem:	Édes hazánkat szeretni,
A földrajz és történelem!	Jó szüleinket tisztelni.

Hisszük, hogy az évi munkánk
 Elég gazdag termést adott,
 Hogy a lelkünk, szívünk, eszünk
 Sok-sok drága kincset kapott!

Kérjük, hallgassák meg szépen,
 Mit tanultunk mi ez évben,
 S hálát adunk az Istennek:
 Hogy eddig is megsegített!

Vizsgára

Szeptembertől vettegettünk,	Nem egyforma volt a föld, mag...
Gyímet-gyomot szedegettünk,	De, hogyha a buzgalom nagy:
Nem volt soha maradás!	Győz mindig az akarás!
Egész évi munkásságunk,	Jó buzgóság, jó igyekvés,
Igyekvésünk, akarásunk,	Szerény munka, szerény vetés,
Íme, itt: az aratás!	De mégiscsak: aratás!